

בס"ד. שיפ ראה, מבה"ח אלול ה'תשכ"י

אני לדודי ודודי לי, ר"ת אלול, ומבואר בלקיטת בהמאמר ד"ה ה"ה השייכות דאלול לאני לדודי ודודי לי, כי באלול הוא אתערותא דלתתא, אני לדודי, ובר"ה ויוה"כ הוא ההמשכה מלמעלה למטה (אתערותא דלעילא) ודודי לי. וההמשכה שבר"ה ויוה"כ היא ע"י האחדות שבאלול. והוה שאלול הוא ר"ת אני לדודי ודודי לי (שגם ודודי לי נכלל בר"ת אלול]. כי האתערותא שבאלול (אני לדודי) היא (גם) הקדמה להמשכה (ודודי לי) שבר"ה ויוה"כ. וצריך ביאור, כי מזה שהאחריות לי, (ר"ת ודודי לי) הם מתינת אלול עצמה, משמע, שחדש אלול הוא לא רק הקדמה לדודי לי, אלא שבהחדש אלול הוא גם הענין דודודי לי.

ב) ומלשיך בהמאמר, שבאלול הוא זמן י"ג מדות הרחמיים. דהגם שבאלול הוא אני לדודי, אתערותא דלתתא, מי"ג, האתערותא דלתתא של האדם, ובפרט כשהוא רחוק מאלקות, הוא ע"י התעוררות ונתינת כח מלמעלה. ונלוי י"ג מדות הרחמים שבאלול, דגילוי זה הוא לכא"א מישראל, גם להרחוקים ביותר. הוא הנתינת כח מלמעלה על העבודה דאני לדודי. אלא שהגילוי שבאלול הוא (בעיקר) רק נתינת כח (ולא שהגילוי מעורר את האדם, והעבודה עצמה נאה מהאדם, אני לדודי. והוה המעלה שבאלול לגבי עשייתו, דבעשייתו ובפרט בר"ה ויוה"כ, הגילוי הוא באופן שהגילוי מעורר את האדם ועבודת האדם היא כמו תוצאה מהגילוי מלמעלה. ועיקר הענין והמעלה דעבודה האדם (עבודה כבה עצמו) אני לדודי, הוא כאלול.

ג) וככדי לכאר שני ענינים הנ"ל בהגילוי דיגמור"ר שבאלול — שהגילוי דאלול הוא לכא"א גם להרחוקים ביותר, ושאיפ"כ הגילוי אינו מעורר את האדם והוא רק נתינת כח — ממשך בהמאמר, שהגילוי דיגמור"ר באלול הוא דוגמת מלך בשדה. דמהרחוקים בין מלך בשדה ומלך בהכלל הם שני הענינים. בנוגע לדריגת הגילוי,

- 1) שהש"ג.
- 2) אבודרהם סדר תפלת ר"ה ופירושה פ"א. פיעת שער כי"ד (שער ר"ה) פ"א. שעד"פ לוארי"ל קד"פ. ב"ח לטור אי"ח הל' ר"ה סתקפ"א ד"ה הוצעה. הנסמן בסה"מ מלוקט ח"ב ע' פ"ה הערה 67.
- 3) פירשת ראה לב, א ואל"ף. וראה ד"ה אני לדודי תשפ"ז (נופס בסה"מ מלוקט ח"א ע' חסו ואל"ף) ושייכות דמאמר זו (שבלקיטת) לפרשת ראה והרמז לד"ה לב.
- 4) כמפורש בלקיטת שם בהחמת המאמר. הונו"ב כי באלול כ"ו, דוה שבאלול הוא אתערותא דלתתא כי הוא ביאר הענין דאני לדודי ודודי לי ר"ת אלול.
- 5) ועפ"י יומתק מ"ש בהמאמר שבני שדה ודודי לי בר"ה ויוה"כ צריך תחילה אתערותא דאלול — אף שמאמר זה מדבר בענין אלול, ולא בר"ה ויוה"כ — כי זהו ביאור על אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול.
- 6) ראה מ"ח מס' אלול פ"א מ"ג. פיעת שם.
- 7) סה"מ הישית ע' 166.
- 8) בהנבא לקמן ראה גם לקיטת ח"ד ע' 1343 ואל"ף. סה"מ מלוקט ח"א ע' רטג.

פתח דבר

לפראת ר"ת אלול הנעל"ט — הונב מוציאם לאור את המאמר ד"ה אני לדודי ודודי לי שאמר ביק אדמו"ר שליט"א בהתועדות דשי"ק פ' ראה, מבה"ח אלול ה'תשכ"י.

מערכת „אוצר החסידים"

נר"ת אלול, שנת ה'תשנ"ג. ר"ה תת"ש שנת ג'תש"ס.
 מאתיים שנה לזולתו כ"ק אדמו"ר הנסמך זצ"ל.
 ארבעים שנה לנשיאת כ"ק אדמו"ר שליט"א.
 ברוקלין, נ"י.

נעלית (מבותרים שביצים ויוציי סגולה) ונכדי לקבל הגילוי דאילי צריכה לחיות רק הקבלת פני המלה, דכמשל הוא התעוררות הקבלת עול מלכות שמיים¹⁵, ועוד הידוש בהגילוי דאילי שהגילוי הוא גם לאלה הנמצאים במדבר¹⁶, דלעיווי. וכמוכן גם מזה שעיקר בלתי רצויים (כחינת מדבר) ועיקר התשובה הוא על פריקת עול¹⁷, דמזה מובן שהגילוי דאילי הוא גם לאלה שהם במבלת הדיחוק. ומ"ש בהמאמר שהגילוי דאילי הוא בשדה (ולא במדבר) הוא, כי הגילוי דיגמיה"י הוא (לא בהמדבר עצמו, דנענינים שהם הופך רצון ה"י, אין שייך שיהיה בהם גילוי אלקות, אלא) בשיראל הנמצאים במדבר, והגילוי בהם הוא הנוהגת כח לצאת ממדבר לשדה לקבל פני המלה. ועפ"י יש לומר, דמ"ש בהמאמר שהמלה מקבל את כולם בסבר פנים יפות, הכוונה כזה שמדגיש את כולם הוא, שגם אלה שרצו לקיים להקביל את פני המלה אלא שהם שוביים בידי צדום וגם כשמתעורר אצלם רצון לעשות תשובה ולקבל עליהם עול מלכות שמיים אין זה בא כפועל, גם אותם הוא מקבל בסבר פנים יפות, וזה מעורר אצלם רצון חזק ומוקף להקביל את פני המלה, וע"י רצון זה הם מתנבחים על המגיעות והעניכיים.

ה) **ומוקף בהמאמר ומראה פנים שוחקות לכולם**, דהחילוק בין מקבל (בסבר פנים יפות) למראה (פנים שוחקות) הוא, דלשון מקבל נפל על דבר שישנו מקודם (לפי שקיבל) והוא מקבל את הדבר, ומראה פנים שוחקות הוא שהפנים שוחקו שצו (שישום גם לפני שמראה) הוא מראה ומגלה אותם לכולם. וזהו דלאחרי שאומר שהמלה מקבל את כולם בסבר פנים יפות מסיק שהוא מראה פנים שוחקות לכולם, דזה שהוא מקבלם בסבר פנים יפות הוא שהרצון דהונם (להקביל את פני המלה) מוקנל אצל המלה בסבר פנים יפות, וההוספה דמראה פנים שוחקות הוא דכשמתעורר ברצון לעשות תשובה נמשך לו הגילוי דפנים שוחקות דלמעלה, התענוג (שהוא) המלה רצונו. דתענוג זה הוא למעלה המתענוג (כחינת פנים יפות) שמהעוררות המתשובה וכמראה במקרא¹⁸, דשורש השוחק (פנים שוחקות) הוא בעצמות התענוג (תענוג עצמי הבלתי מורכב) שלמעלה מתענוג הכא ע"י דבר (תענוג המורכב).

יש לומר, דענין פנים שוחקות כהנמשל הוא התענוג דלמעלה שפירש"א על עצמם¹⁹.
15) שהם הישית ע" 167.
16) לענין ממוקף אהיה"ל על פרישית חזרה ד"ה ענין אילי (ע"ס חמכה), ונקי שדה ומדבר כמו מלה תנוסס בדוד במדבר¹⁷, ויל שוהכונה שם היא שפירש"א הגילוי דיגמיה"י הוא ישראל הנמצאים במדבר, ככפנים.
17) דזה המאמר שבלקיימת רפי"ז (לה, ב), ונכ"ז.
18) דזה לקיימת ראה לג, ע"כ, מ"ג מפלין דוחמי המאורים ומתגלים בחודש אילי ליהוה עששים תשובה¹⁸, ובאחיה"פ ראה חזו"ט, מזהות המאורים באילי הם ההתגלים על ידי הנשמה לעורר¹⁸ בשוברים¹⁸.

19) להעיר מאגדה"פ"א (תנא צא ריע"א) דענין התשובה הוא שיגמור בלבן שלא למרוד במלכותו יתי ילעבור עור מצות המלה.
20) וזה בארובה חזית תולדות ג, ד"ג.
21) מהתענוגים על המעלה דנעית על צדיקים היא שתשובה באה מצד הנשמה, שלמעלה מזה (סוד"מ תש"ה ע' 125, ונכ"ז), ולכן, ע"י החשובה מוגלות (אח"כ) המעלה דישאל עצמם, אלא שאעפ"י ענין

עיקר הגילוי דמלה ביפני (תחזינה עיניך) הוא בהיכל מלכותו, כשהוא בלבושי מלכות ובכתר מלכות, משא"כ כשהוא בשדה¹⁹, אבל הגילוי עצמו הוא בעיקר כשהוא בשדה, דברזיתו בהיכל מלכותו אין נכנסים אליו אלא ברשות רוק המוכתרים שבעם ויחיד סגולה, ובהיותו בשדה, רשאים [ויכולים] להקביל פניו כל מי שרוצה, והמלה מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. וע"י הוא בהנמשל, שהגילוי דר"ה ויחידים ועד"כ בעשית מלך בהיכלו (כלבושי מלכות ובכתר מלכות) שהוא מטיל אמת ופחד. אבל בכדי שהראש ירגיש הגילוי דר"ה ויחידים, הוא (כעיקר) לאחרי קיימת העובדה בחודש אילי, שע"י הוא געשה מהמבותרים שבעם והיחידים סגולה שנוכנסים להיכל המלה. והגילוי דאילי שהוא דוגמת מלך בשדה, הוא באופן שהגילוי אינו מעורר את האדם והוא רק נתינת כח לעבודה, אבל הנתינת כח לעבודה שע"י גילוי זה הוא לכא"א גם להרחוקים ביותר. בדוגמת מלך בשדה, דכשהמלה הוא כמצב זה אינו מטיל אמת ומפחד, וכפ"ט על אלו הנמצאים בשדה, שהם בדריגה נמוכה. ויתירה מזו, דכשהמלה הוא כמצב זה, אינו מעורר אפילו תשיקה להקביל את פניו²⁰, וזהו שמזייק בהמאמר כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, דזה שהם יוצאים להקביל את פני המלה הוא מצד הרצון שלהם²¹, אלא שהנתינת כח להקביל את פני המלה הוא ע"י שהמלה בשדה. שאז (כחינתו בשדה) ישנו הרשות והיכולת לכא"א להקביל את פני המלה.

ד) **לצריך להבי, דלכאורה ככדי לבאר שהגילוי דאילי (והנתינת כח שע"י הגילוי) הוא לכא"א**, נוגע רק שכשהמלה בשדה רשאים ויכולים כל מי שרוצה להקביל פניו, ולמה מוסיף שהמלה מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. וכפ"ט דזה שהמלה מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות הוא ההמשכה שלמעלה של אחרי העבודה²², ואינו מוכן, דההמשכה והגילוי של אחרי העבודה (ודו"ה ל"ה) היא בעשית, והמשל דמלה בשדה הוא באור על הגילוי דאילי שהוא (נתינת כח ואלפ"י העבודה). גם צריך להבין שני הענינים שהוא מקבלם בסבר פנים יפות ושחקה להם פנים שוחקות. וגם, ששנוגע למקבלם אומר בסבר פנים יפות ובנוגע למראה להם אומר פנים שוחקות.

יש לומר הביאר כזה בהקדים שההיחידים שהגילוי דיגמיה"י באילי לגבי הגילוי בר"ה ויחידים הוא בשני ענינים. שוכדי לקבל הגילוי דר"ה ויחידים הוא ע"י עבודה
9) ישע"י לג, י, ורמב"ם הל' פ"ה ה"ה, המלה כי מתנאה במלבושי נאים ונפלאים שנאמר מלה ביפני חזינה עיניך.
10) להעיר מל"ק ראה בת, ג, דכשהמלה בשדה, היא לבוש עדי"ם לבוש חזינה.
11) הוספת ע"י מ"ח ארז"ר בסח"מ הישית ע' 167.
12) משא"כ כשהוא בהיכל מלכותו, ה"י, ממה וכמה מצפים ימים ושנים לראות ענין וכבוד" (אגרו"ק ס"כ"ב — ס"ל, ב).
13) להעיר מ"ח ארז"ר בסח"מ הישית ע' 167.
14) ראה לאוריינות דכ"י שדקדקו געשה לנשמה מצד הגילוי מלמעלה ולא מצד עצמם — אין זה בחינתו ורצונו כפ"ט, ודוקא בימי אחרונות, וכן על הסתר, מקבל ברצון גמור, רצון שמצד עצמם.
15) שהיה זה שהמלה מקבל את כולם כי קאי (כפשטות) על אלו שמקבלים את פניו.

הוא כמו הצעם [וכמבואר בכ"מ³¹ החילוק בין אור לשפע, דשפע הוא שהמשפיע מצמצם עצמו לפיכך המקבל, ואור הוא מעין המאור³²]. וכל אחד מישראל מאיר גילוי זה, ויתרה מזו שהגילוי דשם אל שבכ"א מישראל הוא השר והמושל שבמקומו, דיישראל הוא אותיות וי"ו³³. שר אל. וזהו שהבטיח לאלקות שבכל אחד מישראל הוא ביטול שלעלה מטעם דעת, כי בישראל הוא גילוי אור א"ס ב"ה עצמו ממש שלעלה מהשלשלות. ועי' הגילוי ד"ג מדת הרחמים (שבא"ל) שראשיתו ומקורו וכללותו הוא אל, מתעורר ומתגלה בזיות אל שבכל אחד מישראל. וזהו שהעבודה דאלו היא אני לודתי, אף שההתעוררות היא עי' הגילוי פלמלה, כי הגילוי שמלמעלה הוא רק סיבה שעל ידו מתגלה הרצון הפנימי האדם.

ו) ויש לומר, דעי' שהגילוי דיגמתי³⁴ מעורר ומגלה הרצון הפנימי דישראל, שהרצון דישראל באלקות הוא לפי שהם משרשים בהעצמות, נעשה עילוי ביגמתי³⁵. והענין הוא, דזה שהבטיחה היא שבש"ל ישראל³⁶, הכוונה בה היא³⁷ לא רק לבריאת העולם אלא לכל הגילויים, גם לגילויים הכי נעלים. שעי' היידיה דיגמתי³⁸ ממקומם (היכל מלכותו, למעלה מהשלישיות) לשדה בכ"ו לעורר ולגלות הרצון הפנימי בישראל מתגלה בהם שהכוונה בהם היא בשב"ל ישראל ששרשים הוא בהעצמות³⁹. ויש לקשר זה עם מ"ש⁴⁰ מלך לשדה נעבד, שאפילו המלך שאין למעלה ממנו נעבד לשדה כי ממנו מתוית⁴¹, לפי מ"ש בהור"ג מאן מלך דא מלך עילאה דאחבור לשדה יש לומר שגם מזויתו כבטול של מלך עילאה⁴² הוא עי' שירוד נמשך לשדה, כי עי' מתגלה שהכוונה בו הוא בשב"ל ישראל ששרשים בהעצמות. ועי' מ"ש בהור"ג את שדה ואת שדה, שדה דקדושה שדה דלע"ג, יש לומר⁴³ דענין מלך לשדה נעבד (שעי' היידיה וההשמה לשדה נעשה עילוי במלך עילאה) הוא בעיקר עי' שהגילוי דיגמתי⁴⁴ שלמעלה מהשלישיות (דככללות הוא מלך עילאה⁴⁵) הוא גם לישראל הנמצאים במדבר (שדה⁴⁶ דלע"ג) שעי' מתגלה הרצון פנימי שלהם ויוצאים ממדבר (שדה דלע"ג) לשדה

30) ראה ספר הנצרכים - חביד כרד ב עי נתח ואילו, וש"כ.

31) בלקיטת שם שו"ת⁴⁷ מורה על התמדת הפעולה. היינו, שהענין ד"שר אל" הוא תמיד. ושם בה"קצ"ר (לב ד) דישראל הוא, "שר אל".
32) פירשי ר"ס בראשית.

33) ראה גם סה"מ מלוקט ח"ג עי דנז.

34) וראה סה"מ מלוקט שם עי רחב כמה פריטים בהו.

35) קולת ה' ת.

36) פירוש הראב"ע שם. וראה באור"ג (נהוספות) ח"ג שרה קבמ, סעי' ואילו, דפירוש הפשוט בהכתוב שם הו"א המלך לשדה נעבד שצריך לקבל והשפע מתבואתו ופירושיו.

37) ח"א כב"א א.

38) בזה שם מפני שנוכח ק"א על שדה ולא על מלך. אבל כ"ו שליפי פשוט נעבד ק"א על מלך. יש מקום לפירוש זה גם לפירוש שלמלך הוא מלך עילאה.

39) וראה נד"ז פה"ק מלוקט ח"ג עי דנז.

40) בבאור"ג שם שפלו עילאה וזהו י"א אבל כ"ו"א נחמו עת"ר (סוה"מ עת"ר סייע ריח: שם סייע ריגו ואל"ו) שמלך עילאה הוא הכות שלמעלה מהשלישיות.

41) ראה אה"ת תולדות קמג, סעי' ב (שם הר"ק בשרשים ובמלכות), לפעמים נאמר שדה והטור"ש מדב"ר.

שלמעלה מהתענוג שמקום התורה ומצוות דישראל, ולמעלה גם מהתענוג שמעבודת התשובה) דתענוג זה הוא בהעצמות. ועי' שמד"א ר"ס פנים שוחקות שתענוג זה מתגלה להאדם (מהמעורר ברצון לתשובה), זה מעורר אצלו (כמים הפנים לפניעם) התענוג באלקות ועד שהתענוג באלקות הוא עצם התענוג שלי, וזה נתון לו הכח ע"ד יותר להתגבר על המניעות ועיבותים ולשוב בתשובה שלימה.

ו) וצ"ר להבין, דמה"ל מובן שהגילוי שבאלו הוא לא רק נתינת כח לעבודה ודכשהמלך בשדה ישנו הרשות והיכולת לכל אחד להקביל את פניו⁴⁸ אלא גם מעורר את האדם ונעי' שהמלך מקבל את כולם בספר פנים יפות ופריט עי' שמד"א פנים שוחקות לכולם, זה מעורר אותם לשוב בתשובה שלימה⁴⁹ ואפ"כ העבודה באלו היא אני לודתי, עבודת האדם.

ויש להוסיף, דענין זה שהגילוי דאלו הוא לא רק נתינת כח אלא גם מעורר⁵⁰ מוכן גם מכללות הענין דמלך בשדה⁵¹, דכשהמלך בשדה הרי נוסף שאו יש לכל אחד הרשות והיכולת להקביל את פני המלך, הנה הידיעה של העם שהמלך הוא בשדה, באותו המקום שהם נמצאים מעורר אצלם את הרצון להקביל את פני המלך⁵².

ויש לומר הביאור בזה, שהרצון של העם להקביל את פני המלך הוא מצד עצם מצאונם. דכיון שהמלך הוא הלב של כל העם⁵³, לכן התקשרותם להמלך הוא בעצם מצאונתם⁵⁴ אלא שמיני, כאשר המלך והעם הם ביחודיק משום, אפשר שההתקשרות שלהם להמלך, (וכמילא גם) הרצון שלהם להקביל את פניו יהי בהעלם, ועי' שהמלך הוא בשדה, באותו המקום שהם נמצאים, הרצון הוא בגילוי.

וע"ז הוא בהנמטל שההתעוררות לתשובה הבה עי' גילוי יגמתי⁵⁵ שבאלו הוא שעי' הגילוי דיגמתי⁵⁶ מתגלה הרצון הפנימי דישראל (וכמוכן גם מהבואר בהמשך המאמר⁵⁷ [לאחרי המשל דמלך בשדה], דשם אל הוא ראשית כל הי"ג מדות ומקורו וכללותו, וענין שם אל הוא א"ס ב"ה ממש, כמ"ש⁵⁸ אל הוי ויאר לנו, דאור

התשובה הוא רק הקימה לגילוי התענוג שבישראל עצמם - כי הגשמה עצמה היא למעלה גם מענין התשובה (ראה באור"ג ד"ה שובה ישראל ושובת שובה היזש"ל"ן ס"ד (לעיל עי' טו) בענין עיצומי של יום כספי. ובכ"מ).

22) משלי כו, יט, וראה מנח פ"א.

23) להעיר גם ממשלון באר"ת שבתעוד 18, לעורר בהתשובה.

24) ולהעיר דמהפסטים שסוסיף לשמקבל בספר פנים יפות ומד"א פנים שוחקות מוכן רק שהגילוי מלמעלה שבאלו פועל שדה צו לוקביל פני המלך יהי בחוקף יחזי: ומתענין דמלך בשדה מוכן שהגילוי מלמעלה פועל גם התעוררות הרצון מלחמתו, כולקמן בפנים.

25) ובפרט עי' ההתבוננות שכותב המלך בירידתו לשדה היא כבדי שגם אנשי השדה יוכלו להקביל את פניו - והשכל זה הוא מוחל על גילוי כח מלכותו ולבושי מלכות - שעי' תעורר ע"ד יחזי (כמים הפנים לפני) - והשכל על הוצו להקביל את פני המלך.

26) ראה רמב"ם הל' מלכים פ"ג ח"ג.

27) ראה לקי"ש ח"ד עי' 1050, ח"ח עי' 25, ובכ"מ.

28) לקי"ת ראה לב, ב.

29) תולדות קי"ת כו.

פמ"י' — אוצר הספרים — ליובאוויטש

קונץ

שלישלת האור

היכל
תשיעי

שער
ויאשון

קונטרס

ח"י אלול - תש"נ

מאת

נכור קרושת

ארמז"ך מנתם מענדל שלישיא

שני אוראז

מליובאוויטש

הוצאת שני

יוצא לאור על ידי מערכת

"אוצר הספרים"

710 איסטערן פארקוויי

שנת תמישת אלפים שבע מאות תמישים ואחת לכר"א

והיא שנת אראון ופלאח

ארבעים שנה לנשיאת כ"ק אדמיר שליטיא

ברוקלין, נ.י.

קונטי' ר"ח אלול, תש"נ

שטח

דקדושה לזהבית את פת המלך. כי ע"י התשובה דישראל שהיו תחלה בתכלית הריחוק מתגלה עור וחרר הפנימיות דישראל שיצונם האמיתי (גם בשעת ההטא) הוא באלקות רק שיצרום הוא שתקפם⁴⁶ (כפרדש הנצ"ש⁴⁷ עה"ש⁴⁸ כי בשדה מצאת צעקה הנערה ואין מושיע לה שגם כשהנערה (התגשמה) היא בשדה דל ע"י, ויתורה מזו, שזה גרם שעשו איש שדה החזיק בה ושכב עמה⁴⁹, הנה גם אז הוצו דהגשמה הוא בקדושה, והיא צועקת במר נפשה על זה שעשו איש שדה מחזיק בה, צעקה הנערה, וע"י און מושיע לה שונמך לה לה שועה מבחינת אין שלמעלה מהשלמותן, וכיון שגילוי רצון הפנימי דישראל (שמצד שרשם בהצנעות) הוא ע"י התשובה דישראל שהיו תחלה בשדה דל ע"י (מדבר) לכו העילוי שנעשה בה"א מדות ע"י ירידתם והמשכתם למטה לעורר את האדם הוא בעיקר ע"י שמעוררים את אלה שהיו תחלה בתכלית הריחוק.

ח ורדן אני לודי ודודי לי ר"ת אלול, דיש לומר⁵⁰ שודודי לי שכר"ת אלול קאי (בעיקר) על הגילוי דיגמיה"ר שבאלול, והה שונאמר ודודי לי לאחרי אני לודי ואף שהגילוי דיגמיה"ר שבאלול הוא הנתינת כח על העבודה דאני לודין הוא, כי בפנימיות הענינים, אני לודי (עבודה האדם) הוא למעלה מודודי לי (גילוי מלמעלה) וכ"ל (סעף ו סעף) שהכוונה בהגילוי דיגמיה"ר היא בכדי לעורר עבודה האדם, וע"י נעשה עילוי בגמיה"ר, ושני ענינים כזה. העילוי שנעשה בהגילוי מלמעלה ע"י ירידתו למטה בכדי לעורר את האדם (כג"ל סעף ז), והעילוי שנעשה ע"י התעוררות תשובה דהאדם בפועל. וכוה עצמו — שני ענינים. העילוי שמצד המענוג דלמעלה שבכבודת האדם וכפרט בעבודת התשובה — מקבל כ"ל בספר פנים יפות, וע"י מתגלה אח"כ התענוג העצמי שבשראל עצמם (רשורש הגשמות הוא למעלה מהשורש דתמי"צ, גם ממצות השתוב) — פנים שותקות (כג"ל סעף ח), ויש לומר, דכיון שהשורש דתשובה דהאדם (שעל ידה הוא הגילוי דפנים יפות ופנים שותקות) באה ע"י הגילוי דודודי לי (הגילוי דיגמיה"ר שבאלול), לכו, הפעולה דאני לודי כודודי לי הוא שגם הגילוי דודודי לי מתעלה לזהתענוג דפנים יפות ופנים שותקות.

ויקי רצו, שיע"י מעשינו ועבודתנו⁵¹, ובפרט ע"י העבודה דחודש אלול, נזכה בקרוב ממש לגאולה העתידה, שאז יהי' אמיתית הענין דמראה פנים שותקות, וכמבואר במי"צ⁵² בענין הקניניא שעתיד הקב"ה לעשות לצדיקים לע"ל⁵³, שירא בגילוי שכל המלחמה דטוב ורע (שבפעולם הזה) הוא רק בכדי שיהי' שותק ותענוג, ואז ימלא שותק פנינו⁵⁴, וכל זה — בקרוב ממש.

- 42 רמ"ש ה"ל גירושין ספ"ב.
- 43 אה"ת שם קמ"ד, א וא"ל.
- 44 תצא כב, כו.
- 45 שם כב, כה.
- 46 ע"ד באור ביה — ראה סה"ש מלוטש ח"ג ע' ר"ס.
- 47 תניא רפ"ז.
- 48 תי"ת תולדות ח"ד, סעף וא"ל. שער תשובה לאדמיר האמצעי ח"א כ"א ד' תנו"ד.
- 49 ויקי' פ"י, ג.
- 50 תולדים כתי, ב.